

Thierry Meyssan: Jak Netanjahu falšuje zprávy (VIDEA)

- CZ24 News | 22. listopadu 2023

IZRAEL/GAZA: My na Západě si myslíme, že jsme o dění v Gaze dobře informováni. Není tomu tak. Záběry, které vidíme, jsou vybrané. Komentáře, které slyšíme, nám neumožňují jim porozumět. Záměrně nás uvádějí v omyl. Jakýkoli odlišný názor je cenzurován.

Stejně jako všechny války je i ta, v níž proti sobě stojí Stát Izrael a palestinské obyvatelstvo, předmětem mediální bitvy. Palestinský odboj nemá potřebu vyprávět o nespravedlnosti, proti níž bojuje: stačí se podívat, abyste to viděli. Jeho cílem je spíše zveličit tu či onu jeho složku. Izrael naproti tomu musí přesvědčit lidi o své dobré vůli, což po tři čtvrtě století porušování mezinárodního práva není nic jednoduchého.

Před útokem

Od útoku na Palestinský odpor 7. října 2023 dělá Izrael vše pro to, aby nás přesvědčil, že

- tento útok byl operací džihádistů z Hamásu;
- A že o jeho přípravě nic nevěděl.

Úloha Hamásu

Tento útok však provedly všechny palestinské frakce s výjimkou Fatahu [1]. Hamás se donedávna definoval jako „palestinská odnož Muslimského bratrstva“, jak bylo uvedeno na všech jeho dokumentech. V této funkci bojoval proti sekularistům z Fatahu Jásira Arafata a PFLP George Habashe, poté proti těm ze Syrské arabské republiky prezidenta Bašára Asada. V jeho očích byli všichni „nepřáteli Boha“. Hamás byl financován Izraelem a v Sýrii na jeho bojovníky dohlíželi důstojníci Mosadu a NATO. Po neúspěchu Bratrstva v Egyptě a porážce v Sýrii se však Hamás rozdělil na část věrnou Muslimskému bratrstvu, kterou vedl Cháled Mečál a která stále usilovala o vytvoření globálního chalífátu, a na druhou, která se přeorientovala na osvobození Palestiny. Tento druhý proud, vedený Íránem, obnovil své vazby se Sýrií, dokud jeho vůdce Chalíl Hajja nebyl v Damašku přijat prezidentem Bašárem Asadem. Obnovil také své vazby s libanonským Hizballáhem a dokonce se zúčastnil setkání s ním a dalšími složkami palestinského odporu v Bejrútu.

Syrský prezident Bašár Asad přijímá Chalíla Hajju v Damašku 19. října 2022.

Všechny složky Palestinského odporu se dohodly na provedení operace „coup de poing“, jejímž cílem bylo unést izraelské civilisty a vojáky a vyměnit je za palestinské civilisty a bojovníky zadržované v Izraeli. Datum 7. října si vybral pouze Hamás a ostatní palestinské frakce byly informovány jen několik hodin předem. Mimochodem, bojovníci Hamásu byli ve většině ve srovnání s marxisty z PFLP a členy Osy odporu (sdružené kolem Íránu), Islámského džihádu.

Generální tajemník Hizballáhu Hasan Nasralláh přijal číslo dvě Hamásu Saleha el-Arouiho a vůdce Islámského džihádu Ziada el-Nakhala.

Veřejné tajemství operace 7. října

Operace byla naplánována na koordinační schůzce v Bejrútu v květnu. Informoval o ní libanonský tisk. Přestože však bylo rozhodnuto o principu, cílech a způsobu provedení, nikdo nevěděl, kdy se uskuteční.

Jako první začaly bít na poplach egyptské zpravodajské služby. Podporují palestinský odboj, ale bojují proti Hamásu, aniž by byly schopny rozlišit mezi jeho dvěma tendencemi. Neměly obavy z možného úspěchu Palestinského odporu, ale Muslimského bratrstva.

Muslimského bratrstva. Ministr zpravodajských služeb Kamál Abbás osobně varoval své izraelské kolegy [2].

Plukovník Yigal Carmon, ředitel Middle East Media Research Institute (Memri), osobně varoval svého přítele, premiéra Benjamina Netanjahu, že se něco chystá. Podle Carmona však Netanjahu neposlechl [3].

Ústřední zpravodajská služba (CIA) vypracovala dvě zprávy o přípravě tohoto útoku. Podle New York Times byla druhá z nich, datovaná 5. října, zaslána izraelským úřadům. Podle listu Corriere della Sera pak ředitel Šin Bet (kontrarozvědky) svolal na 7. října v 8 hodin ráno schůzku ústředních ředitelů všech bezpečnostních služeb.

Izraelští představitelé však stihli výjimečný raut přesunout k hranicím Gazy a dát volno jednotkám, které mají na starosti jeho ochranu [4].

Mnoho rodin rukojmích je dnes přesvědčeno, že Benjamin Netanjahu dopustil, aby ospravedlnil svou operaci proti obyvatelům Gazy.

Po útoku

Od 7. října se nás Izrael usilovně snaží přesvědčit, že:

- Palestinský odpor jako celek je jen smečka džihádistů;
- lidé, kteří podporují palestinský lid, jsou antisemité;

Videomontáž IDF

Izraelské obranné síly (IDF) vytvořily videomontáž, v níž použily záběry natočené útočníky, záběry z bezpečnostních kamer a záběry, které samy vytvořily. Cílem montáže je přesvědčit lidi, že palestinský odpor je banda antisemitských barbarů. Ukazuje nesnesitelné scény rodiny, jejíž otec je zavražděn před očima svých dětí. Vidíme džihádistu, který se snaží lopatou uříznout hlavu mrtvole. Nedochází však k žádnému znásilnění ani rozčtvrcení. Vidíme také ohořelá těla, o nichž si divák myslí, že je spálili bojovníci odboje. Ve skutečnosti byla terčem střel vzduch-země vypálených izraelskou armádou, která přišla útočníky zatknout. „Hannibalova směrnice“ stanoví, že vojáci musí zabíjet „teroristy“ bez ohledu na vedlejší izraelské oběti.

Tuto montáž zhlédli členové Knesetu, poté americký Kongres a poté byla promítána v parlamentech jednotlivých členských států NATO. Pouze belgický parlament odmítl tento propagandistický výtvar zhlédnout, a to bez jakýchkoli vnějších odborných znalostí. Film byl rovněž promítán vybraným novinářům v různých hlavních městech.

Izraelské orgány promítly široké veřejnosti pouze níže uvedených 10 minut. Ujistily nás, že z úcty k

obětem si nepřejí ukázat veřejnosti celou montáž. Proč by však mělo být omezené publikum uctivější? Ve skutečnosti jde o to, aby odborníci neodhalili její podvod a neptali se, oběť po oběti, kdo ji zabil.

Demonstrace proti antisemitismu

Aby Izrael shromáždil západní veřejné mínění na svou stranu a uvedl na pravou míru masakr, který v Gaze páchá, organizuje po celém Západě demonstrace na svou podporu. Jelikož by bylo nemožné vyzývat k podpoře armády, která praktikuje genocidu, v přímém přenosu na televizních obrazovkách, navrhuje Mossad demonstrace proti antisemitismu, který projevuje Hamás.

Až na to, že Hamás je prodchnut ideologií Muslimského bratrstva. Je to sunnitský supremacionismus. Dlouhou dobu bojoval především proti šíitským a drúzským muslimům. Byl jistě antisemitský, ale stejně jako proti všem ostatním muslimským vyznáním a všem ostatním náboženstvím, nic víc, nic méně.

Mossad proto někdy používal jiný argument: arabští přistěhovalci podporují Hamás, a proto jsou antisemité. Evropské státy by měly přijmout opatření na ochranu svého židovského obyvatelstva.

Washingtonská demonstrace proto odsuzovala především údajné barbarství Hamásu, zatímco pařížská demonstrace zdůrazňovala boj proti antisemitismu. Ani jedna z nich však nebyla výprodejová. Washingtonskou demonstraci bojkotovalo mnoho židovských sdružení. Podařilo se jí přilákat pouze 200 000 lidí, především křesťanských sionistů. Lidé si přišli spíše poslechnout televizního evangelistu Johna Hageeho než vidět prezidenta Státu Izrael Isaaca Herzoga. Ten v Paříži zahájil předsedové obou shromáždění a všichni jejich předchůdci, premiérka a všichni její předchůdci a předseda Ústavní rady a jeho předchůdci. Za nimi však stálo jen několik desítek tisíc lidí. Dvěma výraznými nepřítomnými byli ministři zahraničí Roland Dumas (rovněž bývalý předseda Ústavní rady) a Dominique de Villepin (rovněž bývalý předseda vlády). Ti se vyznamenali jako odpůrci imperialismu, a tedy i vlád USA a Izraele.

Izrael po desetiletí obviňoval antisemity, že se skrývají za fasádou antisionismu. Postupně oba pojmy zaměňuje. Evropský antisemitismus je však formou xenofobie, která začala za římské říše, pokračovala za katolické církve a pokračovala za nacismu. Spočívá v kolektivním obviňování všech Židů ze vzpoury, ze zabítí Krista nebo z degenerace árijské rasy. Naproti tomu antisionismus je politický názor, podle něhož nesmí být židovský nacionalismus postaven do služeb koloniálního projektu. Většina amerických Židů je dnes antisionistická, zatímco většina evropských Židů je sionistická.

Francouzský senátor Stéphane Le Rudulier (republikán) právě předložil návrh zákona, který má zvýšit tresty za urážku nebo podněcování k nenávisti či násilí vůči Státu Izrael. Kromě toho, že je těžké pochopit, proč by tyto trestné činy měly být v tomto případě závažnější než v jiných, je třeba připomenout, že v roce 1975 světem otřásla debata o povaze sionismu. Organizace africké jednoty potvrdila, že „rasistický režim v okupované Palestině a rasistický režim v Zimbabwe a Jihoafrické republice mají společný imperialistický původ, že tvoří jeden celek a mají stejnou rasistickou strukturu a že jsou organicky propojeny ve své politice zaměřené na potlačování důstojnosti a integrity lidské bytosti“. Podobně Hnutí nezúčastněných zemí označilo sionismus za „hrozbu světovému míru a bezpečnosti a vyzvalo všechny země, aby se postavily této rasistické a imperialistické ideologii“. A konečně Valné shromáždění OSN přijalo rezoluci, v níž sionismus označilo za „formu rasismu a rasové diskriminace“ [5].

Teprve v roce 1991 byla rezoluce OSN zrušena, aby pomohla Izraeli realizovat rezoluce Madridské

konference o Palestině. Ostatní dva texty jsou stále v platnosti a vzhledem k tomu, že Izrael neprovádí rozhodnutí madridské konference a všechny mezinárodní texty o Palestině, byla otázka obnovení rezoluce 3379 několikrát nastolena.

Inscenace nemocnice AL-ŠIFA

Právě v této souvislosti zinscenovaly IDF objevení vojenského velitelství Hamásu pod největší nemocnicí v Gaze. Důstojník pro styk s veřejností nám vysvětlil, že na místě byly nalezeny zbraně a podle lana připevněného k noze židle, že v podzemním úkrytu byli umístěni rukojmí.

Zatímco veřejnost diskutuje o tom, zda jsou tyto důkazy přesvědčivé, nebo ne, zapomíná na historii této nemocnice. Byla postavena v roce 1983 Izraelem [6]. IDF má k dispozici všechny plány. Mossad v době, kdy bojoval proti Fatahu, instaloval v suterénu Hamas. Později se nemocnice stala místem setkávání představitelů Hamásu a zahraničních novinářů. To vše z ní však nedělá arzenál ani vojenské velitelství.

Během současné epizody izraelsko-palestinské války obvinily IDF Hamás, že pod nemocnicí vykopal tunely. Původně se ji rozhodly zničit průbojnými bombami, aby se dostaly do jejích hlubin. S ohledem na omezující Světové zdravotnické organizace však IDF připustily, že jejich cíl neospravedlňuje srovnat nemocnici se zemí. Proto odvolaly příkaz k evakuaci a obklíčily ji. 2 300 lidí, pacientů, ošetřujícího personálu a uprchlíků se vzdalo izraelské armádě, která je nemilosrdně prohledala.

Teprve dva dny po útoku IDF prohlásily, že pod nemocnicí Al-Šifa objevily vojenské velitelství Hamásu. Ve skutečnosti záběry, které odvysílaly, ukazovaly, že studna poblíž nemocnice vede do galerií, ale vůbec ne, že ty vedou do místnosti, která by mohla sloužit jako velitelství.

Střelba, výpadky proudu a prohledávání nemocnice si vyžádaly mnoho mrtvých, IDF přivezly tucet inkubátorů, které právě kvůli výpadkům proudu nemohou fungovat, jak informovaly agentury Reuters a BBC. Mossad však slouží užitečnému účelu, neboť BBC se svým divákům omluvila za to, že o darování inkubátorů a přítomnosti hebrejsko-arabských překladatelů neinformovala.

AUTOR: Thierry Meyssan

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news